EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.3.2021
COM(2021) 94 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän

RÄTTSLIG GRUND

I artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, senast ändrade 2013[1], föreskrivs att den pensionsberättigande åldern (nedan även kallad *pensionsåldern*) ska bedömas vart femte år från och med den 1 januari 2014 på grundval av en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det framför allt ske en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna.

Medlagstiftarna beslutade även att kommissionen när så är lämpligt ska lägga fram förslag om att justera pensionsåldern i enlighet med slutsatserna i denna rapport, och då särskilt fokusera på utvecklingen i medlemsstaterna.

Genom denna rapport genomförs ovan nämnda bestämmelse genom framför allt en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna mellan 2014 och 2018.

1. RAPPORTENS OMFATTNING

Enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna ska en bedömning av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna göras vart femte år, vilket ger en referensperiod på fem år mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2018 för denna rapport.

Medlagstiftarna tillhandahöll ett materiellt tillämpningsområde som avsåg både utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna. Det fastställs även att kommissionen vid bedömningen av möjligheten att ändra pensionsåldern ska ägna särskild uppmärksamhet åt utvecklingen i medlemsstaterna.

Till följd av Förenade kungarikets utträde ur EU den 1 februari 2020 har inga uppgifter rapporterats för Förenade kungariket. Den analys som genomförts i rapporten kommer att ligga till grund för framtida åtgärder. Det tycks därför, samtidigt som man erkänner att Förenade kungariket var en medlemsstat under referensperioden, inte lämpligt att i detta skede inkludera de uppgifter som avser läget i Förenade kungariket.

2. BAKGRUNDSINFORMATION

2.1. Insamling av uppgifter

Eurostat begärde att experter från medlemsstater skulle inkomma med årliga uppgifter inom ramen för arbetsgruppen för artikel 83 i tjänsteföreskrifterna. Denna arbetsgrupp är behörig att hantera frågor som rör metoden för genomförandet av bilaga XII till tjänsteföreskrifterna i samarbete med Eurostat.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013.

För att uppfylla sin rapporteringsskyldighet och i linje med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen begärde Europeiska kommissionen att medlemsstaternas delegater i arbetsgruppen för artikel 83 senast i slutet av 2019 skulle tillhandahålla och bekräfta tillförlitligheten för uppgifterna om deras respektive offentliga förvaltningars pensionssystem. Detta rörde särskilt den tillämpliga pensionsåldern under referensperioden och pensionssystemens övriga funktionssätt.

2.2. Metodologiska aspekter

En jämförelse av pensionsförmånerna mellan medlemsstaterna är endast möjlig i en viss utsträckning eftersom det finns strukturella skillnader mellan pensionssystemen. Systemen för tjänstemän vid centrala förvaltningar i medlemsstaterna får särskilt inte omfatta samma befolkningsgrupper, dvs. medlemsstaternas system ska omfatta alternativt tjänstemän i central statsförvaltning, alla tjänstemän inom offentlig sektor eller den allmänna yrkesverksamma befolkningen och tjänstemän i central statsförvaltning.

Dessutom innebär vissa nationella system fortlöpande betalningar (dvs. pensionsbidragen från de som arbetar omfördelas till de som är pensionerade) till skillnad från de där arbetstagare bidrar till sin egen kommande pension. Vissa nationella system innebär dessutom att pensionsåldern skiljer sig åt mellan könen.

Pensionssystemet för EU-tjänstemän är en fiktiv (virtuell) pensionsfond med bestämda förmåner, där de anställdas inbetalda avgifter finansierar deras framtida pensioner, vilket bekräftas av EU-domstolens rättspraxis[2]. Avgifterna täcker kostnaderna för pensionsrättigheter som förvärvats under ett givet år och är inte på något sätt knutna till det aktuella årets pensionsutgifter[3].

2.3. Definition av normal pensionsålder

Artikel 77 i tjänsteföreskrifterna avser den pensionsberättigande åldern, som ibland även kallas den normala pensionsåldern. Detta begrepp avser den ålder vid vilken EU-personal automatiskt går i pension utan ekonomiska sanktioner. Sedan den 1 januari 2014 har den normala pensionsåldern för EU-personal höjts till 66 år för personal som rekryterats från och med 2014. Övergångsbestämmelserna gäller för den personal som rekryterades före detta datum.

Följande två undantag från den normala pensionsåldern finns:

- För det första kan tjänstemän be om förtidspension, dvs. pension innan de uppnår normal pensionsålder. Förtidspensionsåldern har från och med den 1 januari 2014 höjts till 58 år för alla tjänstemän. Förtidspension medför alltid betydande ekonomiska sanktioner[4].
- För det andra får tjänstemän, på egen begäran och om tillsättningsmyndigheten anser det berättigat i tjänstens intresse, fortsätta att arbeta fram till 67 års ålder. I undantagsfall får tjänstemän arbeta fram till 70 års ålder, och ska i så fall pensioneras automatiskt den sista dagen i den månad då de når den åldern.

[2] Se särskilt mål F-105/05, Wils mot Europaparlamentet, punkt 85, och mål T-439/09, Purvis mot Europaparlamentet, punkt 45.

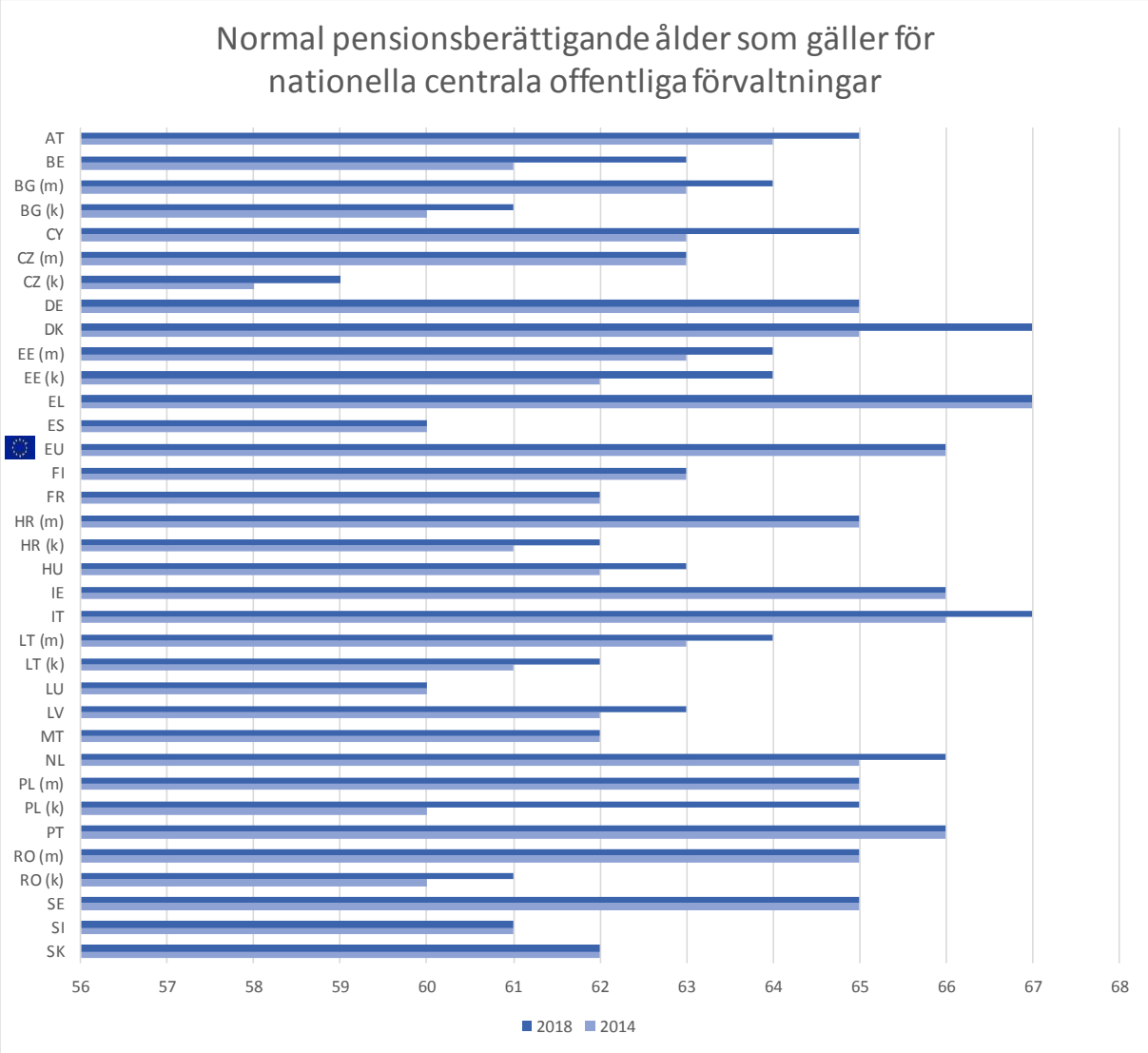
[3] Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av bilaga XII till tjänsteföreskrifterna, COM(2018) 829 final.

[4] Enligt artikel 9 i bilaga VIII i tjänsteföreskrifterna ska den berörda pensionen minskas med 3,5 % per år av skillnaden mellan den normala pensionsåldern och den faktiska pensionsåldern.

3. UTVECKLINGEN FÖR RESPEKTIVE PENSIONSÅLDER FÖR TJÄNSTEMÄN INOM CENTRALA FÖRVALTNINGAR I MEDLEMSSTATERNA

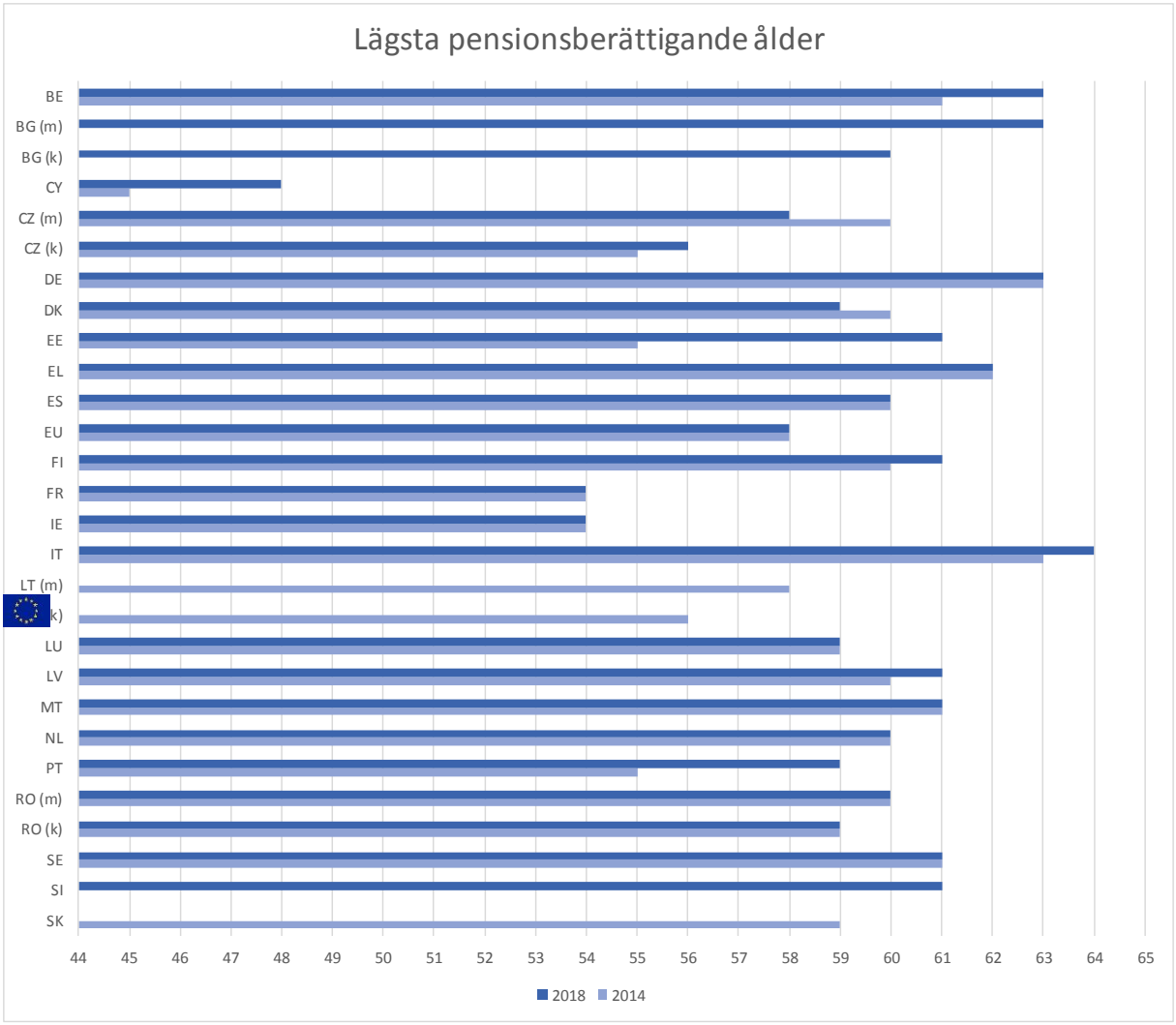
I diagrammen nedan visas utvecklingen för den normala pensionsåldern, den lägsta pensionsberättigande åldern och den högsta pensionsberättigande åldern för personal inom centrala offentliga förvaltningar i medlemsstaterna[5]. De medlemsstater som inte anges i tabellerna har antingen inte tillhandahållit uppgifter till Eurostat eller har ingen lägsta eller högsta pensionsålder.

3.1. Normal pensionsålder vid centrala offentliga förvaltningar i medlemsstaterna

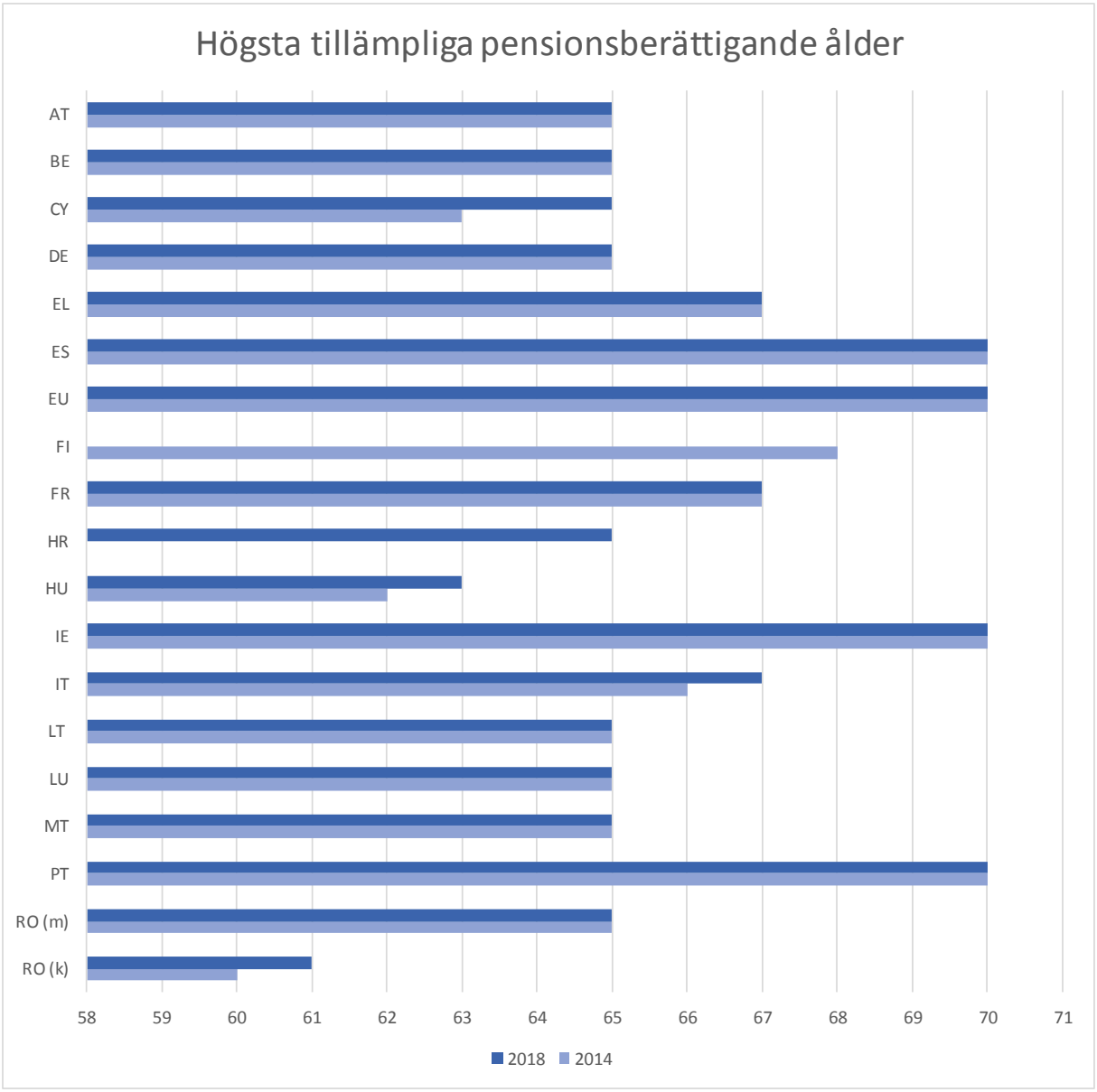

[5] I fall där medlemsstaterna har tillhandahållit uppgifter inom parentes (dvs. lägsta pensionsberättigande ålder mellan 56 och 60) anges det högsta värdet i diagrammen.

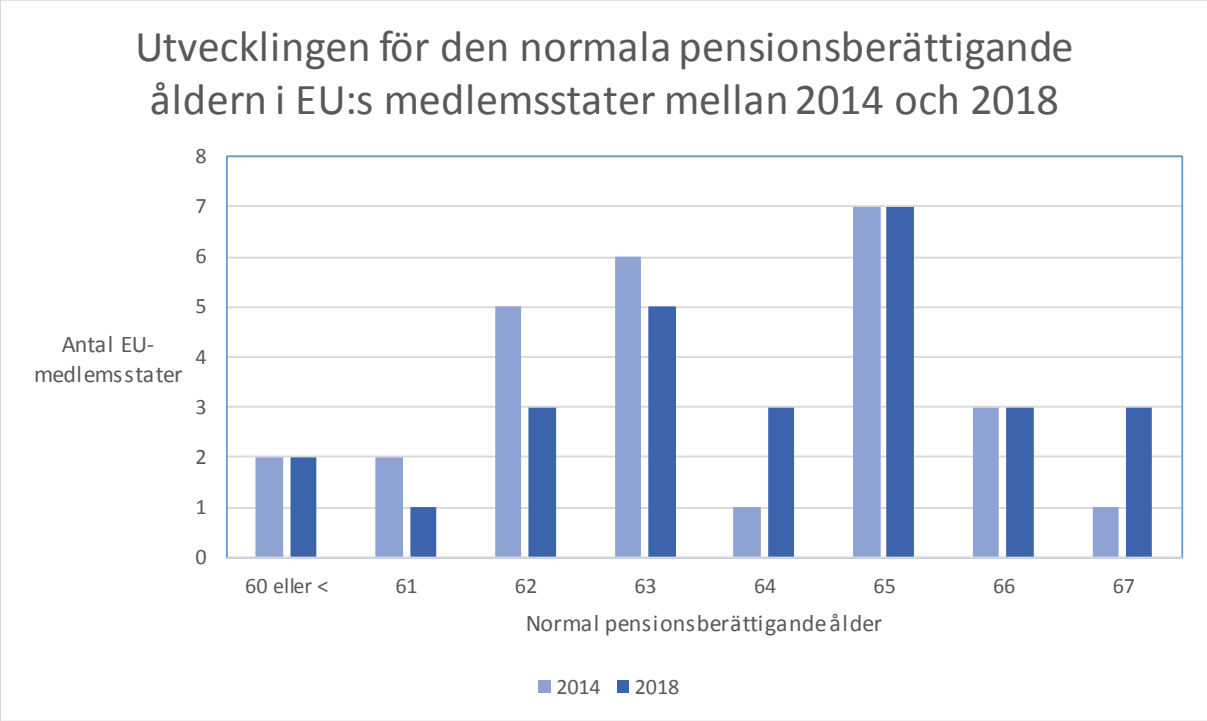
3.2. Lägsta pensionsålder

3.3. Högsta pensionsålder

3.4. Bedömning av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom offentliga förvaltningar i medlemsstaterna

** Denna tabell bygger på data från tabell 3.2. För länder som har olika pensionsålder för kvinnor och män anges det högsta värdet i tabellen ovan.*

Diagrammen visar utvecklingen för den lägsta, normala och högsta pensionsålder för tjänstemän inom centrala förvaltningar i EU-medlemsstaterna mellan 2014 och 2018.

En avvikelse visar sig i att vissa medlemsstater inte har någon lägsta pensionsålder medan det i andra inte finns någon skillnad mellan den högsta pensionsåldern och den normala pensionsåldern för tjänstemän inom centrala förvaltningar.

Mot bakgrund av detta bör eventuella jämförelser behandlas med försiktighet, även om denna datainsamling tillhandahåller användbara indikationer vad gäller respektive pensionsålder inom medlemsstaternas centrala förvaltningar.

Bedömningen 2014 visar att en medlemsstat hade en normal pensionsålder som överskred den normala pensionsåldern för EU-personal på 66 år och att den normala pensionsåldern för alla medlemsstater låg på mellan 58 och 67 år.

Bedömningen 2018 visar att tre medlemsstater hade en normal pensionsålder som överskred den normala pensionsåldern för EU-personal och att den normala pensionsåldern för alla medlemsstater låg på mellan 59 och 67 år.

Mot bakgrund av det som anges ovan görs följande observationer:

- Den för närvarande högsta pensionsåldern för EU-personal (70 år) motsvarar den högsta tillämpliga standarden inom medlemsstaternas centrala offentliga förvaltningar.

- Den för närvarande lägsta pensionsberättigande åldern för EU-personal (58 år) är lägre än den genomsnittliga lägsta pensionsberättigande ålder som är tillämplig inom centrala offentliga förvaltningar i de svarande medlemsstaterna (59,4 år)[6].
- Till följd av att den normala pensionsberättigande åldern för EU-personal höjdes från 60 till 66 år mellan 2004 och 2014 kan man se en upphämtningseffekt i medlemsstaterna.
- Det kan konstateras att skillnader kvarstår mellan medlemsstaterna under referensperioden.
- Mellan 2014 och 2018 höjdes den genomsnittliga pensionsberättigande åldern bland de svarande medlemsstaterna med mindre än ett år.
- Av de svarande medlemsstaterna hade 89 % år 2018 en normal pensionsålder som låg på samma eller lägre nivå än den normala pensionsåldern för EU-personal.
- Sedan reformen 2014 är den normala pensionsåldern för personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna fortfarande bland de högsta jämfört med de som gäller för medlemsstaternas centrala offentliga förvaltningar.

4. UTVECKLINGEN AV DEN FÖRVÄNTADE LIVSLÄNGDEN FÖR TJÄNSTEMÄN I INSTITUTIONERNA

Bedömningen av utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i EU:s institutioner grundar sig på de demografiska parametrar som fastställs i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna. Samma parametrar används för den årliga bedömningen och den försäkringstekniska bedömning av pensionssystemet för EU-tjänstemän som ska göras vart femte år.

Eurostat samlar årligen in dessa demografiska parametrar på grundval av iakttagelser av den population som deltar i systemet, både anställda i aktiv tjänst och pensionärer. Informationen erhålls från de institutioner och organ vars personal ingår i systemet.

Den förväntade livslängden för tjänstemän och andra anställda vid institutionerna bedöms särskilt på grundval av den tabell över förväntad livslängd som upprättats av Eurostat för den försäkringstekniska bedömningen av pensionssystemen för EU-tjänstemän. Tabellen över förväntad livslängd avspeglar särdragen hos hela den befolkning som deltar i systemet och den bygger därmed på en befolkning som är fullständigt relevant för systemet, vilket förhindrar snedvridningar. Tabellerna över förväntad livslängd som avspeglar dödligheten uppdateras vart femte år för att även avspegla de senaste iakttagelserna när det gäller dödlighet[7].

4.1. Metodologiska aspekter

Eurostat använde tabellerna för förutsedd livslängd för den bedömning av pensionssystemet för EU-tjänstemän som ska göras vart femte år såväl 2013 som 2018. Bedömningarna har godkänts av de externa aktuarier som utsågs enligt artikel 13.2 i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna.

Tabellerna för förutsedd livslängd tar hänsyn till dödligheten beroende på såväl ålder som det berörda året. Dessa tabeller beaktar de förväntade framtida ändringarna när det gäller

[6] Det bör hållas i åtanke att förtidspension från och med 2014 alltid medför betydande ekonomiska sanktioner eftersom den berörda pensionen minskas med 3,5 % per år av skillnaden mellan den normala pensionsåldern och den faktiska pensionsåldern.

[7] Artikel 9 i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna.

dödligheten genom att ta hänsyn till iakttagen och förutsedd dödlighet för en fastställd befolkning under hela dess livstid[8].

Användningen av tabeller för förutsedd livslängd utgör bästa försäkringstekniska praxis jämfört med att använda periodtabeller för förväntad livslängd där man använder sig av dödlighet under ett enskilt år (eller grupp av år) och antar att dessa tal gäller under resten av en persons liv. I motsats till tabeller för förutsedd livslängd avspeglar periodtabeller för förväntad livslängd inte några efterföljande ändringar med avseende på dödligheten[9]. Den metod som har valts resulterar därför i en större ökning av den förväntade livslängden än en metod som grundar sig på periodtabeller för förväntad livslängd.

I tabellen över EU-personalens förväntade livslängd, som tagits fram av Eurostat, framgår trenden med kontinuerligt ökande förväntad livslängd i ett 20årigt perspektiv med utgångspunkt i dödlighetsutvecklingen inom EU:s pensionssystem. Tabellen grundar sig på en observation av dödlighetstalen bland medlemmarna i EU:s pensionssystem, och på så sätt undviks eventuell extern påverkan.

Användning av en tabell över förväntad livslängd utgör bästa försäkringstekniska praxis. Den förväntade livslängden avspeglas i bedömningen av EU:s pensionssystem. Avgiftssatsen till pensionssystemet justeras därför årligen för att säkerställa att systemet är balanserat.

4.2. Jämförelse av EU-personalens förväntade livslängd 2013 och 2018

Män och kvinnor har olika dödlighetstal. Den försäkringstekniska tabellen över livslängd beräknas följaktligen separat för 2013 och 2018, vilket ligger i linje med bästa försäkringstekniska praxis.

Män

Ålder	Livslängd förv. 2013	Livslängd förv. 2018	Ökning av förväntad livslängd (2014–2018)
18	65,7	65,8	0,078
19	64,8	64,8	0,078
20	63,8	63,8	0,078
21	62,8	62,9	0,078
22	61,8	61,9	0,078
23	60,8	60,9	0,078
24	59,8	59,9	0,078
25	58,8	58,9	0,078
26	57,9	57,9	0,078
27	56,9	57,0	0,078
28	55,9	56,0	0,078
29	54,9	55,0	0,078
30	53,9	54,0	0,078
31	52,9	53,0	0,078
32	51,9	52,0	0,078
33	51,0	51,0	0,078
34	50,0	50,1	0,078

Kvinnor

Ålder	Livslängd förv. 2013	Livslängd förv. 2018	Ökning av förväntad livslängd (2014–2018)
18	67,8	68,3	0,559
19	66,8	67,3	0,559
20	65,8	66,3	0,559
21	64,8	65,4	0,559
22	63,8	64,4	0,559
23	62,8	63,4	0,559
24	61,8	62,4	0,559
25	60,8	61,4	0,559
26	59,8	60,4	0,559
27	58,9	59,4	0,559
28	57,9	58,4	0,560
29	56,9	57,4	0,560
30	55,9	56,4	0,560
31	54,9	55,5	0,560
32	53,9	54,5	0,560
33	52,9	53,5	0,560
34	51,9	52,5	0,560

[8] Den förväntade livslängden vid 65 års ålder 2018 skulle exempelvis uppdateras med hjälp av den iakttagna dödligheten för 65 års ålder 2018 och den förväntade dödligheten för 66 års ålder 2019, för 67 års ålder 2020 och så vidare, och därmed skulle framtida förändringar i dödlighetsmönstret förutses.

[9] En periodtabell för förväntad livslängd innebär således det genomsnittliga antal ytterligare år som en person skulle leva om han eller hon omfattades av den åldersspecifika dödligheten för det givna området eller den givna tidsperioden under resten av sitt liv. Även om tabellerna visar att dödligheten i genomsnitt minskar med åldern avspeglar de inte utvecklingen av dödligheten över tid. I det här fallet antas den framtida dödligheten ligga på exakt samma nivå som den dödlighet som man ser i dag.

35	49,0	49,1	0,078
36	48,0	48,1	0,078
37	47,0	47,1	0,078
38	46,0	46,1	0,078
39	45,1	45,1	0,079
40	44,1	44,2	0,079
41	43,1	43,2	0,079
42	42,1	42,2	0,079
43	41,2	41,2	0,079
44	40,2	40,3	0,080
45	39,2	39,3	0,081
46	38,3	38,3	0,082
47	37,3	37,4	0,083
48	36,3	36,4	0,084
49	35,4	35,5	0,086
50	34,4	34,5	0,087
51	33,5	33,6	0,090
52	32,5	32,6	0,092
53	31,6	31,7	0,096
54	30,6	30,7	0,100
55	29,7	29,8	0,105
56	28,8	28,9	0,112
57	27,8	28,0	0,120
58	26,9	27,0	0,129
59	26,0	26,1	0,138
60	25,1	25,2	0,146
61	24,2	24,3	0,155
62	23,3	23,5	0,163
63	22,4	22,6	0,172
64	21,5	21,7	0,179
65	20,7	20,8	0,184
66	19,8	20,0	0,183

35	50,9	51,5	0,560
36	50,0	50,5	0,560
37	49,0	49,5	0,560
38	48,0	48,5	0,560
39	47,0	47,6	0,560
40	46,0	46,6	0,560
41	45,0	45,6	0,560
42	44,1	44,6	0,560
43	43,1	43,6	0,561
44	42,1	42,7	0,561
45	41,1	41,7	0,562
46	40,1	40,7	0,563
47	39,2	39,7	0,564
48	38,2	38,8	0,566
49	37,2	37,8	0,568
50	36,3	36,9	0,570
51	35,3	35,9	0,573
52	34,4	34,9	0,577
53	33,4	34,0	0,582
54	32,5	33,0	0,588
55	31,5	32,1	0,596
56	30,6	31,2	0,605
57	29,6	30,2	0,616
58	28,7	29,3	0,629
59	27,8	28,4	0,645
60	26,8	27,5	0,659
61	25,9	26,6	0,672
62	25,0	25,7	0,682
63	24,1	24,8	0,690
64	23,2	23,9	0,695
65	22,3	23,0	0,697
66	21,5	22,2	0,696

Jämförelsen av den förväntade livslängden för personal i aktiv tjänst 2013 och 2018 (18 till 66[10]) visar en begränsad ökning av den förväntade livslängden.

Livslängdstabellen för 2018 för män visar en mycket begränsad ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,078 år (28 dagar) för yngre aktiva åldrar och 0,184 år (2 månader, 6 dagar) för normal pensionsålder.

Livslängdstabellen för 2018 för kvinnor visar en begränsad ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,559 år (6 månader, 24 dagar) för yngre aktiva åldrar och 0,697 år (8 månader, 14 dagar) för pensionsåldrar.

Tabellen över utvecklingen av EU-personalens livslängd visar i genomsnitt en begränsad förhöjd förväntad livslängd, dvs. fyra månader för yngre ålder och fem månader för normal pensionsålder.

5. UTVECKLING I MEDLEMSSTATERNA

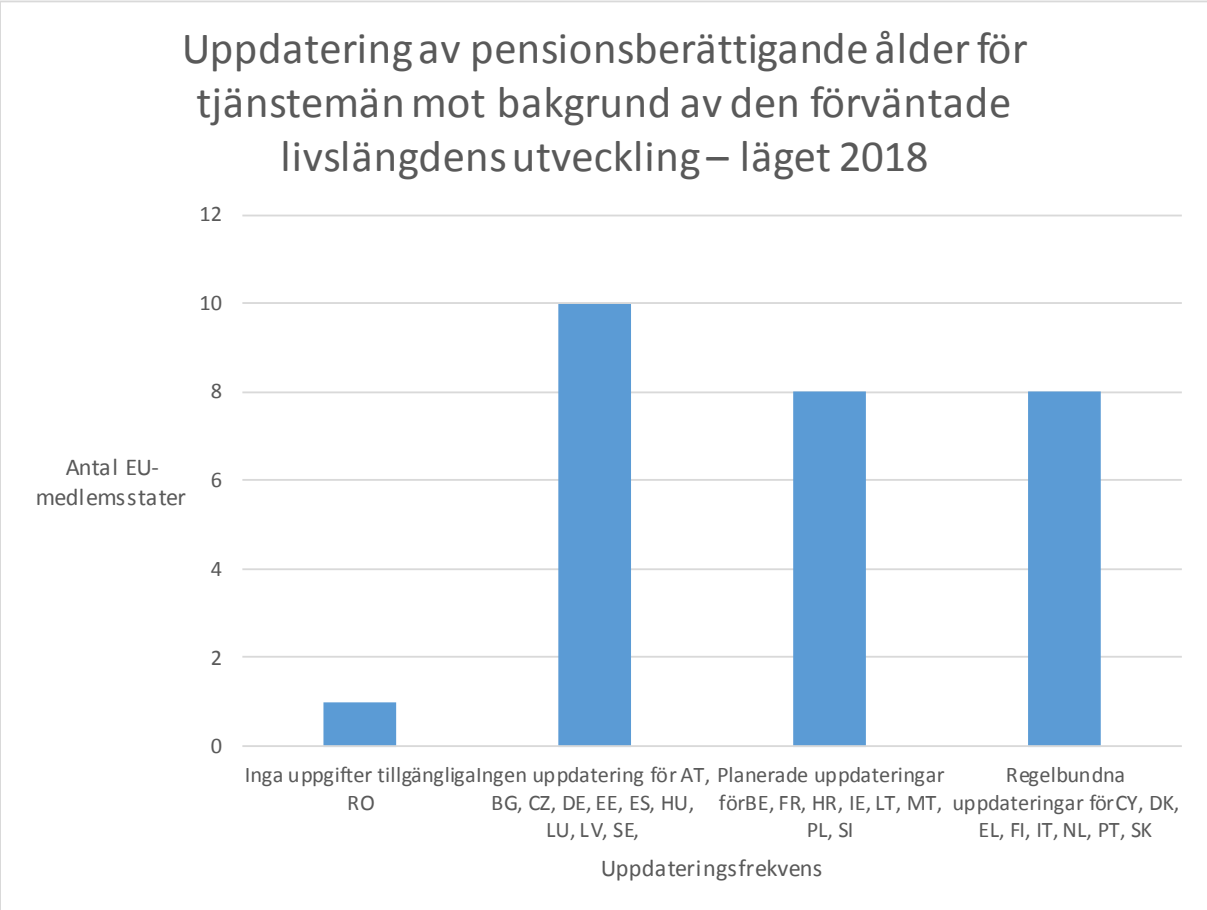
Utöver bedömningen i punkt 3 och 4 i föreliggande rapport har kommissionen även tagit hänsyn till utvecklingen av medlemsstaternas pensionssystem.

5.1. Uppdatering av pensionsåldern mot bakgrund av utvecklingen av den förväntade livslängden

I de flesta medlemsstater uppdateras pensionsåldern antingen regelbundet eller vid enstaka tillfällen för att avspegla utvecklingen när det gäller förväntad livslängd.

[10] Det bör påpekas att det i artikel 52 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att det är möjligt att arbeta fram till 67 års ålder (om det anses berättigat i tjänstens intresse) eller 70 års ålder (i undantagsfall).

På grundval av den information som tillhandahållits av de svarande medlemsstaterna inom ramen för arbetsgruppen för artikel 83 har det fastställts att medlemsstaterna använder olika metoder för uppdatering av pensionsåldern med hänsyn till hur den förväntade livslängden utvecklas.

5.2. Observerad utveckling för pensionssystemen i medlemsstaterna

Många medlemsstater har till följd av den globala finansiella krisen vidtagit åtgärder för att förbättra sina pensionssystems ekonomiska hållbarhet. I linje med mönstret för kris- och efterkrisreformer som observerades i 2015 och 2018 års rapporter om pensionernas tillräcklighet fortsatte i synnerhet förbättrad pensionsstabilitet att vara ett viktigt fokus för pensionsreformer under referensperioden. Detta gjordes främst genom att justera pensionsperioden till den förväntade livslängden. Olika medlemsstater har emellertid gjort detta utifrån olika utgångspunkter och med olika ambitionsnivåer och olika tonvikt på kön[11]. Det stora flertalet av medlemsstater hade 2020 en pensionsålder som underskred EU-personalens pensionsberättigande ålder.

Vissa nya pensionsreformer inriktade sig på att lätta på ålderskraven för att erhålla pension, öka pensionsförmånerna, inbegripet pensioner från första pelaren, och utöka pensionssystemets täckning[12]. I vissa fall upphörde eller senarelades effekten av lagstiftade reformer (t.ex. tillämpningen av indexet för uppräkning av pensionerna och

[11] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, *2018 Pension Adequacy report*, s. 101–102.

[12] OECD, *Pensions at a Glance 2019*. I sina slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2019, *Genomförandet av 2014 års paket med personalreformer vid kommissionen – stora besparingar, men inte utan konsekvenser för personalen*, av den 8 juni 2020, 8635/20, uppmanade rådet kommissionen att övervaka utvecklingen av den faktiska pensionsåldern med hjälp av uppdaterade jämförbara data beträffande medlemsstaternas pensionssystem genom att hänvisa till OECD:s undersökning Pension at glance.

hållbarhetsfaktorn) eller skapades nya tillfälliga möjligheter att gå i förtidspension[13]. I andra fall har den reformkraft som följde den finansiella krisen 2008–2012 avstannat, och flera medlemsstater har till och med återkallat redan lagstiftade reformer och i vissa fall återinfört lägre pensionsålder för kvinnor och män.

I de långsiktiga prognoser som rapporterades av de flesta medlemsstater beräknas inga höjningar av pensionsåldern utöver 66 år förrän tidigast 2030[14].

Slutligen verkar det som att det nyligen har antagits flexibla pensionsregler som syftar till att underlätta för ett längre arbetsliv och övergången till pension i flera medlemsstater, däribland flexibla former av övergång från sysselsättning till full pension[15].

SLUTSATSER

(1) Flera medlemsstater har sedan 2014 höjt den normala pensionsåldern för tjänstemän i centrala offentliga förvaltningar. Ändå hade mer än 89 % av de svarande medlemsstaterna i slutet av 2018 en normal pensionsålder som låg på samma eller lägre nivå än den lagstadgade pensionsberättigande åldern på 66 år för EU-personal.

(2) Utvecklingen för EU:s tabeller över förväntad livslängd, baserad på en metod som motsvarar bästa försäkringstekniska praxis, visar en mycket begränsad genomsnittlig ökning av den förväntade livslängden för institutionernas personal under referensperioden.

(3) Med tanke på den iakttagna utvecklingen när det gäller pensionsålder inom nationella centrala offentliga förvaltningar och den begränsade ökningen av förväntad livslängd för EU-personal bedöms den nuvarande pensionsåldern på 66 år för EU-personal vara lämplig och motsvara den högsta standarden för nationella offentliga förvaltningar i medlemsstaterna.

(4) Bedömningen ovan bekräftas även av analysen beträffande utvecklingen i medlemsstaterna. EU-personalens pensionsålder hör fortfarande till de högsta jämfört med de som gäller i medlemsstaternas nationella pensionssystem. Dessutom visar den senaste utvecklingen att det finns en tendens att återkalla tidigare beslut om att höja den normala pensionsåldern.

(5) Det finns därför för närvarande inga skäl att lämna in ett förslag om att ändra den lagstadgade pensionsåldern på 66 år enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna.

[13] Europeiska kommissionen och kommittén för ekonomisk politik, *2021 Ageing Report, underlying assumptions & projection methodologies*, s. 35.

[14] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, *2018 Pension Adequacy report*, s. 126, tabell 10.

[15] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, *2018 Pension Adequacy report*, s. 103.